

אם בישראל

דברי חיזוק לאישה היהודייה

חסד ונתנה

הבית - בית חרושת לחסד

עקרת הבית עושה עבודה רבה במשך היום: מכבסת, מבשלת, מנקה, מחתלת. עם ערב היא נופלת עייפה על מיטתה. אמת, היא עושה את חובתה, אבל צריך לראות את הדברים באור נכון: למעשה, בעבודתה היא עושה חסד.

בשבילה - הבית הוא **בית חרושת לחסד**: חסד עם הבעל ועם הילדים. היא עושה חסד מבוקר ועד ערב, והעובדה שכולן עושות זאת אינה מפחיתה מעוצמת החסד של כל אחת.

ברור שהכל תלוי בכוונה. אם מכניסים מעט מחשבה בעבודת הבית, אם רואים אותה מנקודת המבט של עשיית חסד, אזי ניתן להפוך דברים פרוזאיים, פשוטים ואפורים - לעבודת ד', כי הכל תלוי בכוונה.

אם חיים בהשקפה זו, אם האישה משננת לעצמה שהיא רוצה לעשות חסד עם הבעל והילדים - אזי קל לה יותר לתפקד. האפרוריות נעלמת, ואנו מתמלאים שמחת חיים, כי אנו מודעים לכך שאנו עובדים לד'.

עבודת הבית אינה סתם שגרה משעממת, אלא **עבודת קודש**, והיא נותנת לנו כוח לעשות אותה בשמחה ובסבר פנים יפות.

(רבי חיים פרידלנדר זצ"ל / מסילות חיים בחינוך חלק ב)

נתנה בסבר פנים יפות

נאמר באבות דרבי נתן: "נתן אדם לחברו כל מתנות טובות שבעולם ופניו כבושות בקרקע" - הוא לא מאיר את הפנים לשני, "מעלה עליו כאילו לא נתן לו כלום". נורא מאוד. **הוא נתן לו מליוני דולרים, אבל לא האיר לו פנים - לא נתן לו כלום.**

גם כשנותנים לילד ממתקים בבית. החסד מתחיל מהבית. נותנים לילד כל טוב, מרעיפים עליו מתנות, אבל לפעמים הפנים כבושות בקרקע, מהלחץ של החינוך. ואם נותנים כך - **"מעלה עליו כאילו לא נתן לו כלום"**.

(הספד הגאון הרב חיים קלוטט שליט"א על הרבנית קנייבסקי ע"ה / קונטרס "מספד גדול")

סבר פנים יפות הוא אחד היסודות החשובים בעשיית חסד. חשוב לא רק **כמה** נותנים, אלא גם **איך** נותנים. אפשר לעשות פעולות זהות, ובכל יום יהיה ביניהם הבדל כבין יום ולילה.

אישה בביתה יכולה לעשות חסד מבוקר עד ערב, אך זה יהיה בגדר חסד, רק אם תעשה זאת **בסבר פנים יפות** ולא ברטינה ובפנים חמוצות.

אמנם נכון, כל אחת טרודה, ולעיתים אין כוח אפילו לחייך. אך אם יודעים **עד כמה חשוב החיוך**, כמה חסד נעשה בעזרתו - הדברים נראים באור אחר.

(רבי חיים פרידלנדר זצ"ל / מסילות חיים בחינוך חלק ב)

"אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך, בניך כשתילי זיתים סביב לשולחנך" - כאשר האישה היא כגפן פוריה, משמחת אלוקים ואנשים **ומביאה את השמחה אל תוך ביתה**, אזי הבנים משפיעים, כמו זיתים, **שפע אור החכמה ויראת ד' טהורה**.

(הרב יצחק אייזיק הירשבוין / "שלום בית", בתוך: בית ישראל)

מידת החסד האמיתית

קנה המידה האמיתי לטוב ליבו של האדם הוא **החסדים שהוא עושה בצנעה**.

על רבים מגדולי אומות העולם סופרו סיפורים מרשימים ביותר, אולם כאשר מתחילים לחקור את סיפור חייהם הפרטיים, נהפכת הקערה על פיה. כאן הם מתגלים כחיות טרף.

לעומת זאת בנוגע לצדיקי עם ישראל שונים הדברים: גדלותם האמיתית מתגלה כשמתבוננים בקורות חייהם הפרטיים.

באומות העולם, **הרצון לתהילה** מביא את האדם לגמול חסד, ואילו הצדיק, עושה טוב וחסד מכיוון **שכך הוא רצון ד'**. הוא מבקש להסתיר את מעשיו מעיני הציבור כדי שלא לפגום בטוהר כוונותיו, ועל כן דווקא חייו הפרטיים מלמדים על קדושתו האמיתית.

דוגמא לכך הם חייו של החפץ חיים, שהיו מופת לגדלות יהודית אמיתית.

חיבוריו הרבים על אודות מצוות שבין אדם לחברו, הקנו לו שם ותהילה בעולם היהדות, ואגדות אין ספור התהלכו בפי העם על דקדוקו במצוות אלו, **אך כל אלה מתגמדים לנוכח מידת החסד האמיתית שהתגלמה בחייו הפרטיים**.

(דברי רבי אלחנן וסרמן, מובא בספר שלוש שלמות הן / הרב אהרון פלדמן)

התפקיד העיקרי - בתוך הבית

אם אנחנו רוצים ללמוד מדרכיה של הרבנית קנייבסקי ע"ה, חשוב מאוד לדעת כי לא צריכים דווקא לקום לפני הנץ ולומר תהילים ופרק שירה כמו שהיא הייתה עושה. אפשר לעשות מעשים טובים ומופלאים **גם בתוך הבית**.

כמה אנחנו יכולים להיטיב עם הילדים שלנו!

בוודאי צריכים לכבד גם את האישה הפשוטה שבאה ממרחקים, אבל מה **בתוך הבית שלך?** אפשר להגיע למדרגות גדולות מאוד בלי לצאת מהבית, לפעמים זה גם יותר קל.

אם הילדה שלך קמה בבוקר עצובה ובלי מצב רוח, אם היא תלך כך לבית הספר מי יודע מה עלול להתפתח מזה? צריך לברר מה מפריע לה ומדוע אינה שמחה.

יש אנשים שעושים הרבה חסד בחוץ ושוכחים מהבית. הדבר הראשון שחייבים - **למלא את התפקיד בד' אמות שלנו**. לדאוג שהבעלים יוכלו לשבת וללמוד במנוחה, שלילדים יהיה את כל מה שצריכים מבחינה גשמית, רוחנית ונפשית.

לא רק לדאוג לשכנה המסכנה, תדאגי קודם לילדה שלך אם היא קצת מסכנה. החיובים העומדים לפתחנו הם לא בשמים ולא מעבר לים, את הכל אפשר לקיים בתוך הבית.

(הספד הגאון הרב מאיר קסלר שליט"א על הרבנית קנייבסקי ע"ה / קונטרס "מספד גדול")